

РЕШЕНИЕ

№ 2012

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **909** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез процесуалния си представител юрк. Ч., срещу Решение № 20224994 от 22.12.2021 г., постановено по НАХД № 18122/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 22-005939/07.08.2019 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на касатора, на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/, във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение по чл. 402, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 402, ал. 1, т. 2 от КТ, като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 5 000 лв. на 1 500 (хиляда и петстотин) лева.

В жалбата си касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и неправилно, постановено при неправилното приложение на закона. Твърди, че е допуснато съществено процесуално нарушение от страна на АНО във връзка с изпращането на призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК и последвалото изпращане на покана по чл. 40 ЗАНН посредством имейл. Счита, че това нарушение е съществено и води не само до ревизирането на наложеното административно наказание, а до цялостната му отмяна. Посочва се, че отговорността на дружеството е ангажирана неправилно, тъй като в даденото предписание липсва информация касателно всички работници и служители,

на които е следвало да бъдат предоставени пълни трудови досиета, ведомости за изплатени възнаграждения, платежни фишове и др., като тези задължителни белези от твърдяното нарушение не били отразени в последствие и в атакуваното НП. Моли оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Ч., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“, редовно призован, се представлява от юрк. П., която оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, в съдебно заседание, дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на ДИТ - С. на търговско дружество [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район С., [улица], ет. партер, офис № 1, същите не открили представляващия дружеството Р. Г. или друг, на когото да връчат призовка по чл. 45 ал. 1 АПК за явяване в Инспекция по труда - С. и представяне на необходимите за целите на контрола документи.

На 14.03.2019 г., на посочен от дружеството в Търговски регистър имейл адрес, била изпратена призовка по чл. 45, ал. 1, в който била посочена дата и час - 08.04.2019 г., в 16:00 ч. за явяване и предоставяне на нужните документи в ДИТ. На посочената дата не се явил представляващият дружеството или друг представител и съответно не били представени исканите документи.

На същия ден 14.03.2019 г. в деловодството на Д „ИТ“ - С. бил получен имейл от г-н Г. /управител на жалбоподателя/ с молба за отлагане на срещата за 24.04.2019 г. от 16:00ч., поради това, че същият бил извън България.

На 24.04.2019 г. по електронен път в Д „ИТ“ било получено писмо, че поради ангажираност управителят на дружеството отново не може да се яви и били изпратени документи, доказващи прекратяването на дейността на дружеството. Отново не били представени исканите документи с призовка от 14.03.2019 г.

На 02.05.2019 г. от ДИТ бил изпратен повторен имейл на жалбоподателя с прикачена призовка по чл. 45, ал. 1 АПК за явяване в Дирекция „Инспекция по труда“ на 10.05.2019 г. в 13:30ч. за предоставяне на исканите документи. В призовката било изрично отразено, че при липса на поисканите документи, контролните органи ще бъдат обективно възпрепятствани да осъществят законовите си правомощия, свързани с контрол по спазване на трудовото законодателство.

На посочената дата отново не се явил управителят на дружеството или упълномощен представител, нито били представени документи, удостоверяващи невъзможността за явяване в Дирекция „Инспекция по труда“.

За неявяването на представител на дружеството в конкретно посочените дати – 08.04.2019 г. и 10.05.2019 г. били съставени констативни протоколи от служители при ответника.

С оглед гореизложеното, до [фирма], представлявано от Р. Г., била изпратена покана за явяване в ДИТ - С. за съставяне на акт за установяване на административно

нарушение / АУАН/ за нарушение на чл. 402, ал. 2 вр. чл. 402, ал. 1, т. 2 КТ.

На 17.05.2019 г. свидетелят В. съставила АУАН № 22-005939/17.05.2019 г. в отсъствие на нарушителя, при хипотезата на чл. 40, ал. 2 ЗАНН за извършването на горепосоченото нарушение. Нарушението се изразява в това, че дружеството не е оказало съдействие на контролните органи при осъществяване на тяхната дейност по контрол по спазване на трудовото законодателство. Актът бил съставен в присъствието на двама свидетели и бил изпратен на представляващия дружеството Г., съответно получен от него на 22.05.2019 г., видно от пощенско клеймо върху известие за доставяне от „Български пощи“. В законоустановения 3-дневен срок по чл. 44 от ЗАНН не било подадено възражение срещу съставения акт.

Въз основа на съставения АУАН, Директорът на Дирекция „ИТ“ - С.-област издал атакуваното НП № 22- 005939/07.08.2019 г., с което при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 5 000,00 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 402, ал.2, вр. ал. 1, т. 2 от КТ за това, че същото в качеството си на работодател не е оказало съдействие на контролните органи от Инспекция по труда да изпълнят контролните си функции.

Със Заповед № 3-0058 от 11.02.2014 г., изпълнителният директор на ИА „ГИТ“ е делегирал на директорите на Д „ИТ“ правомощията да издават НП по АУАН, издадени от инспектори и от лица от Д ИТ, посочени в чл. 21, ал.2 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“.

Представена е заповед № ЧР-799/03.06.2016 г. на изпълнителния директор на ИА ГИТ, с която служителят съставил АУАН е назначен на длъжността главен инспектор в отдел трудови правоотношения и правно осигуряване, ДИТ, С..

Въз основа на събраните по делото доказателства, СРС, НО, 16-ти състав, е постановил Решение № 20224994 от 22.12.2021 г., постановено по НАХД № 18122/2021 г. по описа на съда, с което е изменил оспореното НП № 22-005939/07.08.2019 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на касатора, на основание чл. 416, ал. 5 КТ, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение по чл. 402, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 402, ал. 1, т. 2 от КТ, като е намалил размерът на наложената имуществена санкция от 5 000 лв. на 1 500 лева.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия касационен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 20224994 от 22.12.2021 г., постановено по НАХД № 18122/2021 г., с което СРС, НО, 16-ти състав, е изменил оспореното НП № 22-005939/07.08.2019 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на касатора, на основание чл. 416, ал. 5 КТ, вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение по чл. 402, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 402, ал. 1, т. 2 от КТ, като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 5 000 лв. на 1 500 лева.

За да измени оспореното НП, СРС е приел, че съставът на нарушението е осъществен от обективна страна от дружеството, предвид доказателствата, които го установяват по безспорен и категоричен начин. Счел е обаче, че в НП липсват мотиви относно

конкретния размер на наложената санкция, в нарушение на разпоредбата на чл. 27, ал. 2 ЗАНН и е намалил санкцията до законоустановения минимум от 1 500 лева.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от [фирма], допустима жалба.

Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, обсъдил е доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите се от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Фактите са установени в пълнота и правилно от районния съд, като при тяхната съвкупна преценка е изведен правния извод за несъставомерност на деянието. Районният съдия е отговорил мотивирано на направените възражения, включително и относно характера на нарушението и неговите обективни и субективни признаци.

АУАН е издаден от компетентен орган главен инспектор при ДИТ С., компетентен съобразно Устройствения правилник на ИА ГИТ и длъжностната характеристика за посочената длъжност, а НП от директора на Д „ИТ“ - С. към ИА „Главна инспекция по труда“, упълномощен по съответния ред, за което са представени доказателства, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

Административен съд София - град, в настоящия касационен състав, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е валидно, допустимо, постановено

в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото.

След анализ на събраните по делото доказателства, настоящия състав намира, че по делото се доказва, че въпреки няколкократно призовавания и проверка на място, представител на дружеството не е отзовал на указанията на ответника по касация за представяне на конкретно посочени документи за осъществяване на проверка по спазване на трудовото законодателство. С призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК, служителите по контрол върху спазването на трудовото законодателство са изпратили до [фирма] на 14.03.2019 г., на посочен от дружеството в Търговски регистър имейл адрес призовка, да представи на 08.04.2019 г., в 16:00 ч. документи, удостоверяващи изпълнение на дадени с протокол за извършена проверка от 13.03.2019 г. предписания; писмена информация за неизпълнение на всяко предписание ако има неизпълнени; ведомости за заплати и платежни документи от м. 01.2019 г. до момента - оригинал и зав. копия; пълни трудови досиета на последно наето лице и лицата с прекратени Т. от м.09.2019 г. до момента – оригинал и заверени копия и справка и документи за командировки на наетите лица от м.01.2019 г. до момента, вкл. брой дни на командировката, дължимо възнаграждение, изплатена сума, и сума за изплащане, ако има такава. На същия ден в деловодството на Д ИТ - С. бил получен имейл от г-н Г. с молба за отлагане на срещата за 24.04.2019 г. от 16:00ч., поради това, че същият бил извън България. На 24.04.2019 г. по електронен път в ДИТ било получено писмо, че поради ангажираност управителят на дружеството отново не може да се яви и били изпратени документи, доказващи прекратяването на дейността на дружеството. Отново не били представени исканите документи с призовка от 14.03.2019 г. На 10.05.2019 г. от ДИТ бил изпратен повторен имейл на жалбоподателя с прикачена призовка по чл. 45, ал. 1 АПК за явяване в Дирекция „Инспекция по труда“ на 10.05.2019 г. в 13:30ч. за предоставяне на исканите документи. В призовката било изрично отразено, че при липса на поисканите документи, контролните органи ще бъдат обективно възпрепятствани да осъществят законовите си правомощия, свързани с контрол по спазване на трудовото законодателство. На посочената дата отново не се явил управителят на дружеството или упълномощен представител, нито били представени документи, удостоверяващи невъзможността за явяване в Дирекция „Инспекция по труда“. Поради това, реално ответния орган не е могъл да осъществи задълженията си по спазване на трудовото законодателства и не е бил възпрепятстван да извърши проверка.

Съгласно чл. 402, ал. 1, т. 2 от КТ контролните органи по спазване на трудовото законодателство имат правото да изискват от работодателя, съответно от органа по назначаването, обяснения, сведения и представяне на всички необходими документи, книжа и заверени копия от тях във връзка с упражняването на контрола. Изискването може да бъде отправено писмено по силата на чл. 45, ал. 1 от АПК, която норма е приложима към това административно производство, когато в специалния закон липсва друга уредба. След като изискването се отправя, чрез призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК, която е средство за призоваване на задълженото лице да се яви и да даде обяснения или да представи документи, то се налага извода, че реда за нейното връчване не може да бъде този по ГПК, тъй като в чл. 18 от АПК има съответна уредба. Съгласно чл. 18а ал. 1 от АПК, исканията, сигналите и предложенията, жалбите, протестите, молбите, исковите и приложенията към тях, могат да се подават до административните органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги по електронен

път по реда на Закона за електронното управление, съответно по Закона за съдебната власт, а също и чрез лицензиран пощенски оператор, както и по факс или по друг начин, оповестен от съответния орган на интернет страницата му. В настоящия случай призовки до дружеството [фирма] са изпратени на 14.03.2019 г. и на 02.05.2019 г., като същите са получени от адресата, а същия е отговорил уговаряйки други дати за явяване в Д „ИТ“ – С. и за представяне на документите. Т.е., адресатът на призовките безспорно е запознат със съдържанието на същите, за което свидетелства и изпратената и попълнена идентификационна карта на дружеството от 24.04.2019 г. Процедурата е изпълнена, поради което задължението за представяне на изброените в призовката документи се е породило, следователно са налице всички елементи от състава на административното нарушение. От събраните по делото доказателства се установи безспорно, че жалбоподателят е извършил нарушението с противоправното си бездействие, изпълнявайки задължителното за изпълнение изискване да предостави документация по чл. 402, ал. 2 от КТ.

Процедурата по съставяне на акт за установяване на административно нарушение е регламентирана в разпоредбата на чл.40 ЗАНН. Според ал.1 на разпоредбата АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Изключение от това правило е допуснато в ал.2 на чл.40 ЗАНН, според която норма АУАН се съставя в отсъствие на нарушителя при алтернативно наличие на някоя от изброените предпоставки: последният е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта.

От събраните писмени доказателства е безспорно установено, че търговецът е бил търсен за съставяне на АУАН, видно покана на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН с изх. № 19051862 от 15.05.2019 г., изпратена на електронния адрес на дружеството за явяване на 17.05.2019 г. в 13:30 часа в Д „ИТ“ – С.. На посочената дата в Д „ИТ“ – С. не се явява управителят на [фирма] или упълномощено лице, за което е съставен констативен протокол. Следователно при тези факти по отношение на Д „ИТ“ - С. са били налице предпоставки за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя.

АУАН № 22-005939/17.05.2019 г. е бил връчен на 22.05.2019 г. по реда на чл. 41б, ал. 3 от КТ на управителя на [фирма], видно от известие за доставяне R PS 1040 081EPB 9/20.05.2019 г., като срещу АУАН касаторът не е представил възражения. В случая АУАН е бил редовно връчен на управителя на дружеството и последният е разполагал с всички възможности да упражни и защити правата си, независимо от факта, че актът е бил съставен в негово отсъствие.

Съдът споделя всички правни съображения, изложени в оспореното решение, относно липсата на нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, допуснати от страна на наказващия орган както и тези, относно изменението по размер на наложеното наказание.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение № 20224994 от 22.12.2021 г., постановено по НАХД № 18122/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 16-ти състав, е правилно на основание чл. 348 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал.2 АПК, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209, т. 1 и т. 2 АПК.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Същата следва да бъде уважена в минималния размер, определен чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./, а именно в размер на 80 /осемдесет/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20224994 от 22.12.2021 г., постановено по НАХД № 18122/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.